

ՏԱՄՆՄԵԿԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 լուրջ, կէս տարվանը 6 լուրջ:
Առանձին համարները 5 կօդէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Օտարպաղպացիք դիմում են ուղղակի
Տիֆլոս. Редакция «Мшак»

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Երեսնից:
Նամակ Արդուինից: Նամակ Խմբագրին: Ներքին
լուրեր: — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Անզիա: Ֆը-
րանսիա: Նամակ Աւստրիայից: — ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ: —
— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Կերամական գործը կովկասում:

ԱԵՐՖԻՆ ՏԵՍԱԿԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

Յուլիսի 23-ին

Ես իմ կողմից միայն այս կարող եմ ասել, որ
լոկ գրելով լրագրի մէջ, մեր հին նահապետական
ուղղութեամբ ընթացող զինեգործները ոչինչ օ-
գուտ չեն կարող քաղել ոչ թէ իմ, այլ ինձնից
աւելի հմուտ զինեգործների գրածից, քանի որ
նրանք գործով տեսած չեն երօպական ճաշակով
զինի պատրաստելլ: Եթէ մենք զրենք մեր համո-
գումները լրագրութեան մէջ, եթէ չասւմ ամենքը,
գոնէ շատ քչերը ուշ կը դարձնեն մեր գրածին:
Եւ այդ ուշք դարձնողներն էլ մեծ օգուտ հասց-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՃԵՐԱՄԱԿԱՆ ԳՈՐԾԸ ԿՈՎԿԱՍՈՒՄ

Շերամապահութիւնը պիտի մի ժամանակով
ի հարկէ մղէր դէպի գործարանութիւն, նաև տուեց
առաջին առ իթը մետաքսեայ թելի մամարան-
ների, ֆիլատուրների հիմնվելուն։ Նկատեցէք,
որ կովկասում մանած թելի մեծ մասը դուրս է
գալիս ոչ թէ կատարելազործված գործարաննե-
րից, այլ այնպիսիներից, ուր մի քանի չարիսեր են
բանում և այն՝ տանը և առանց նոյն իսկ դրա
համար վարձած բանուորներին։ Կովկասում թել մա-
նելը գեռ մինչև այժմ մեծ մասամբ այսպէս անու-
սնեած աճուրդ է առաջ բերել և առ այս մասունք

անված տնային գործարանութիւնն է կազմում, թէ-
պէս և այս վերջինը ոչ սակաւ, բանեցնելով մեծ
քանակութեամբ չարփեր և ուրեմն բանեցնելով
շատ բանուորներ, հասնում է այսպէս անուանված
մեծ գործարանութեան (Grossindustrie) սահման-
ները: Խւրաքանչիւր այդպիսի չարփ բանում է ա-
ռանձին և չարժվում է ոտի օրօրելով նոյն բան-
ուորի կողմից, որի ձեռքելը զբաղված են թել մա-
նելով կամ թել քաշելով, որպէս տեղական դար-
ձուածը ասում է: Բայց կան և չարփեր, որոնք

այնքան ահապին են, որ մի բանուոր չէ կարող երկու պաշտօնին էլ վերահասու լինել. այստեղ շարժող և մանողը երկու անձեր են: Այս վերջին չարիսերը ծառայում են կոպիտ թել մանելուն: Նոքա առաջ շատ դործածական էին. այժմ նոցա բանեցնում են այն բօժօժներից թել մանելու, որոնք անպէտք են համարված աւելի կանոնաւոր թելի համար: Մի թել կոպիտ է և անկանոն, երբ նա մանված է 20, 30, 40 և աւելի բօժօժներից և ամեն տեղ մի և նոյն հաստութիւնը չունէ: Այժմ կանոնաւոր թելը քաշում են կարծեմ մօտաւորապէս 12 բօժօժից: Բայց երբ այսօրվայ օրս խօսվում է անկանոն թելի վրա, այն առաջին յիշած կոպիտ թելի վրա չէ խօսքը, այլ այն բաւական կանոնաւոր թելի վրա, որը մանվում է այն առաջիններից աւելի մանր և աւելի արագապտոյտ չարիսերի վրա, որոնց ևս կանուանեմ Ռաշտի չարիսեր, որումիետև, որքան ինձ

բած չեն լինի իրանց, որովհետեւ առանց գործնական փորձերի, տեսական ուսումը նշանակութիւն չունի: Եթէ որ մէկը աշխատի միայն զանազան զրգերով կամ թէ զրածներով վիճակործութիւնով պարապել, շատ դժուարութիւններով կարող է առաջ տանել իր ձեռնարկած գործը և կատարելազործութիւնն ամենակին չի հասցնի իր արձնաւոր, որովհետեւ կը հանդիպի այնպիսի զըժւարութիւնների, որոնց յաղթելու միջոցներից նա բոլորովին զուրկ կը գտնի: Արևմտեան Եւրոպայում սորանից 25 տարի առաջ խաղողը փշանում էր մէկ սալսափելի հիւանդաւթիւնից, որ մէնք, երևանցիքս, անուանում ենք «Ու» (լատիներէն «Oidium Tukerei»): Այդ հիւանդաւթիւնն առաջն առնելու հնարյ գտաւ երեելի ֆրանսիացի քիմիկոս Պաստեօրը (Pasteur): Այս երեելի գիտնական մարզը իր երկար աշխատանքներից և փորձառութիւններից յետոյ հասաւ իր նպատակին և խորհուրդ տուեց այգեստերերին, որ բոլոր խաղողների որթերը տարեկան երեք կամ թէ չորս անգամ (նայելով ինչպիսի դրութեան մէջ է հիւանդաւթիւնը) փուքսով փշեն ծծումբի փոշիով: Այսպիսի ձեռով և քիչ գումար ծախս անելով շատ հեշտութեամբ կարողացան արևմտեան Եւրոպայի այգեստերերը ազատվել այդ հիւանդաւթիւնից: Եթէ հիմա նորանց այգիների մէջ զուք մանգաք, այսպիսի հիւանդաւթիւնով վարակված որթի հազիւ կարող էք պատահել: Այս հիւանդաւթեանը որքան որ ես յիշում եմ, սրանից 8 տարի առաջ ենթարկված էին ինչպէս մեր, նոյնպէս ամբողջ Կովկասի այգիները: Ինչպիսի զութեան մէջ ես թողել գնացել էի, նոյնպիսի դրութեան մէջ:

Կովկասում այդպիսի կատարելազործեալ մանաւրանների հիմնելու ինիցիատիվը պատկանում է մի ուսու ընկերութեան, որին օտար չէր նաև կառավարութիւնը ինքը: Այդ մանաւրանը հիմնվեց Նուխի քաղաքում 40 թուականներին և բանեց մինչ 50 թուականների սկիզբը: Մեծ ներգործութիւն տեղային գործարանական զարգացման վրան առ չունեցաւ, ինչպէս երեսում է, գուցէ այն պատճառով, որ ընկերութիւնը տեղացի բնակիչների վրա այն տպաւութիւնը արած լինի, իր մի այդպիսի գործ անձնական կարողութիւնից վերքան է: Խոկ կովկասեան դրամատէրը, լինի նա հայ թէ թուրք, ամենից առաջ խոյս է տալիս ընկերութիւններից: Ի հարկէ, կարծութիւնը մի ժամանակ կը ստիպէ նրանց հաշտվել անձնական ցիրուցան ոյժերը կենտրոնացնելու կարեւորութեան հետ՝ օտար կապիտալների դէմ մարտնչելու համար, որոնք արդէն այժմեանից սպասնում են մեղադրութեան մէջ ես թողել գնացել էի, նոյնպիսի դրութեան մէջ:

Ցիսուն թւականների վերջերում հիմնվեց նոյն Նուխի քաղաքում պ. Ալեքսէեվի մեծ գործարանը: Այդ գործարանը այժմ գեռ կայ, բայց արդէն վաղուց է որ անգործութեան մէջն է: Սկզբում նա բանեց մի քանի տարի, յետոյ զարգարեց մինչ 70 թւականների սկիզբը, ծախվեց 1872 թէ 1873-ին թիֆլուսեցի յայտնի հարուստ պ. Միրզօնին, որը նրան բանեցրեց ինքը մի երկու տարի և յետոյ տուեց կրկին մի քանի տարով կապալու ասում են, մի որ ն իցէ 6000 բուլիով տարին, չը նայած որ մանաւրանը ունէր մինչ 300 չարլսեր, որոնցից 190 գործարանի միջնի:

Պ. Ալեքսէեվի օրինակը, որպէս երեսում է, տեղացիների վրա ազդեց, որովհետեւ նրա մանաւրանը հիմնելուց կարճ ժամանակից յետ մենք տեսնում ենք արդէն Ներքին-Ազուլիսում մի նոյնանման մանաւրան հիմնած 1861 թւն պ. Նումնուսիսն սեանցից. կարճ միջոցից յետ հիմնվում է Օրդուրաթում պ. Բարսեվի մանաւրանը. բացվեցան և այժմ ես բանում են Ղարաբաղում, ինչպէս ինձ

թեան մէջ տեսնում եմ այժմ: Այս հիւանդութեան մասին քանի անդամ գրեցին հայոց և ուսաց լրագրուերի մէջ, խօսեցին նորա առաջն առնելու կանոնների և ձեւերի վերաբերմամբ, բայց ոչ ոք ուշ չը դարձրեց: Պատճառն ինչ է: իմ կարծիքով այն, որ մեր խեղճ ժողովուրդը չէ տեսած և չունի իր աչքի առաջը օրինակներ, որ այդինքը ազատված լինէին վերև յիշած հիւանդութիւնից: Եթէ որ նա տեսնի մի քանի օրինակներ, այն ժամանակ միայն կը վոտահանայ վերջին կօպէկները ծախս անել իր այդինքը այդ հիւանդութիւնից ազատելու համար, որը մեծ վընածների պատճառ է լինում առնեն մի այգեսէրի: Երեան գալուս պէս ես բերել տուեցի թիվլիսից ծծումբի փոշի և փոսեր, որ կարողանամ այս տարիվանից այդ հիւանդութեան առաջն առնել, և մտադրել եի նպատակիս համած ժամանակը կանչել մէկ քանի այգեսէրերին, ցոյց տալ ինչպէս հարկաւոր է վարդել այդ հիւանդութեան հետ, որ նրանք էլ կարողանային իրանց այդինքը ուռութնել նոյն եղանակը: Բայց բարեբաղդաբար այս տարի մեր Երեանի այգիները չեն ենթարկված այդ հիւանդութեանը (ինչպէս ես նկատում եմ մեր այգիներում և հարց ու փորձ արի ուրիշ այգեսէրերից) այնպէս որ ես կը թողնեմ այդ գործը միւս տարիվ համար: Ես իմ ձեռքից եկածը կանեմ և զարդարի չեմ պահի ժողովրդից, այլ կաշխատեմ նրանց սովորեցնել և ուղղել նրանց սխալները այնքան, որքան կարողացել եմ հասկանալ և ըմբռնել Եւրօպայում զինեզօրծութեան էռթինը: Կան շատ մարդիկ մեր քաղաքի բնակիչներից, որոնք զարմանում են թէ ինչու չեմ ըստ

Կոսւմ իմ գործը. Թող այդ պարուները չը զարմանան, քանի որ ես յանձն եմ առել մի այնպիսի գործ և մի այնպիսի քաղաքում, որի համար չը կամ յարմարութիւնները: Այս յարմարութիւնները ձեռք բերելու համար հարկաւոր է բաւականին ժամանակ. ամենայն մէկ չնչին բանի համար ես ստիպված եմ դիմել ուրիշ քաղաքները: Եթէ այս յարմարութիւնները ձեռք կը բերեմ, այն ժամանակ ես ինձ պարտք եմ համարում տարածել առանց ծածկելու ժողովրդի մէջ իմ զիտցածները: Բայց քանի որ այս յարմարութիւնները ձեռք չեմ բերած և չունեմ ինձ մօտ իմ ձեռքովս պատրաստած գինին, ես փոխանակ լրագրութեան մէջ նկարագրելու զինեգործութեան եղանակները, կաշխատեմ փորձնականապէս ցոյց տալ ցանկացողներին մեր տեղական զինեգործութեան այս ու այն պակասութիւնները: Ես վերև ցոյց տվեցի թէ ինչպէս են ուշը դարձնում խաղողի «Սև» ասված հիւանդութեան մասին դրածներին, նոյնպէս էլ ուշ չեն դարձնի մեր դրածներին և մեր աշխատանքը զուր կը կորչի: Խաղողի «Սև» հիւանդութիւնը սարսափելի կերպով տարածված է կախէթի այգիների մէջ. դրա համար թիֆլիսի զիւլաստեսական ընկերութիւնը բերել է տուել Մարմէլիայից ծըծումբի փոշի և փրսեր, ճրիապէս բաժանելու տեղական այգեստերին: Ես առիթ ունենալով խօսել մեր այգիների մասին, խորհուրդ կը տայի Երևանի այգեգործներին իմնդիք ներկայացնել նոյն ընկերութեանը այդ ծծումբի փոշուց և փրսերից ստանալու համար: Յուսով եմ, որ նորանց խնդիրը անհետեանք չի մնայ, որովհետեւ ինչպէս հաստատ դիտեմ, այդ փոշուց ճրիապէս ու-

բողջութեամբ մնում է նոյն իսկ տեղային մասարանները, իսկ այդ մի պարագայ է, որը նշանաւոր է հարցը լուծելու համար: Թաց բօժօժը, նախը քան մասարանում տաք ջրի մէջ եփվի, իր կորչող նիվիթից զատվելու համար, չորացվում է և յետոյ թել քաշելու ծառայում: Այդ փոփոխման և ճեսկերպութեան ենթարկվելու ժամանակ, թաց բօժօժը կորցնում է և որբան, անհ այդ կէտն է, որ բաղդաւորապէս, յայտնի է: Փորձը ցոյց է տալիս, որ մի պուդ չոր բօժօժ ստանալու համար հարկաւոր է պակասը 3 պուդ 10 ֆունտ զերազանց և մօտ $3\frac{1}{2}$ պուդ հասարակ թաց բօժօժ. իսկ մի պուդ թելի համար հարկաւորվում է $4\frac{1}{2}$ չատ զերազանց, և 6–8 պուդ հասարակ չոր բօժօժ: Այդ տուածներից հետեւում է, որ մի պուդ թելը թաց բօժօժի քանակութիւնն է ներկայացնում, 24-ի վրա, դուք կիմանաք այդ տեղ մանարաններում քաշած թելի որբանութիւնը, որը հաւասար է 660 պուդի և կամ մի քիչ աւելի:

Շուշու և Նովիու շառաւիդների համար պիտի զիմել այլ մեթօդների, որովհետև այդ տեղերում բօժօժի մի մասը արտահանվում է արտասահման և մանաւանդ որ Նովիու շառաւիդում բանող չարիսկի թիւը մեզ անյայտ է: Եթէ ճիշտ է, որ Շուշու շառաւիդի մանարանների թիւը 11է, որովք միասին հաղիւ թէ աւելի քան 500 չարիս բանեցնեն, Օրդուրաթի շառաւիդի համատութեամբ, որը 390 չարիս է բանեցնում, այն 500 չարիսերը կարտաղեն 660×500:390 այսինքն քիչ աւելի քան 840 պուդ թել: Բայց այդ համեմատութիւնը թերութիւն ունէ այն պատճառով, որ մի կատարելագործված մանարանի չարիսը աւելի երկար ամիսներ է բանում, քան Ռաշտի չարիսը, որ, որպէս վերև տեսանք, իշխողն է Օրդուրաթի շառաւիդում: Մի մեծ մանարան բանում է 5, 6, 7, 8 և աւելի ամիս, մինչդեռ մի Ռաշտի չարիս բանում է 2, 3, 4, շատ շատ 5 ամիս: Առաւելութիւնը ուրեմն առնուազը կրկնապատիկ է. Ղարաբաղում մանած թելի քանակութիւնը կարելի է ուրեմն ընդունել 1:600 պուդ:

